

№ 2.

Середа, дня 31. марта 1920.

Ч. 3.

ходить
ежегодно.

ГОЛОС ТАБОРА.

Редакция
міститься са
в бараку № 15. в. 11.

Набути можна
в книжк. крамниці
табюрні і на пошти
таборній.

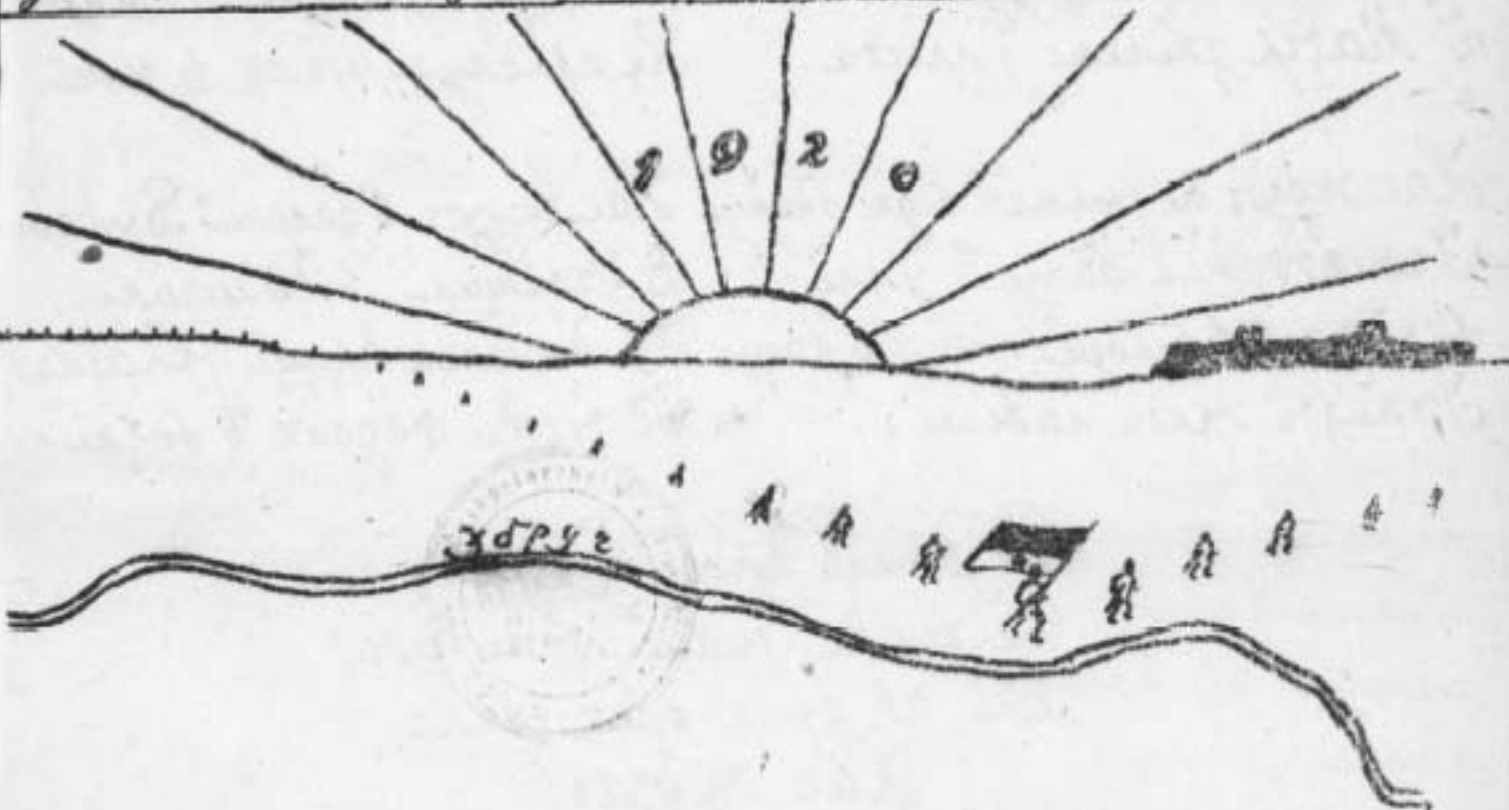
на цього числа

Г. Кор.

107049

видає: Просвітний Кружок.

Редагує: Комітет.

Задача

Весна року 1920.

О. Олесь

Нас ждуть.

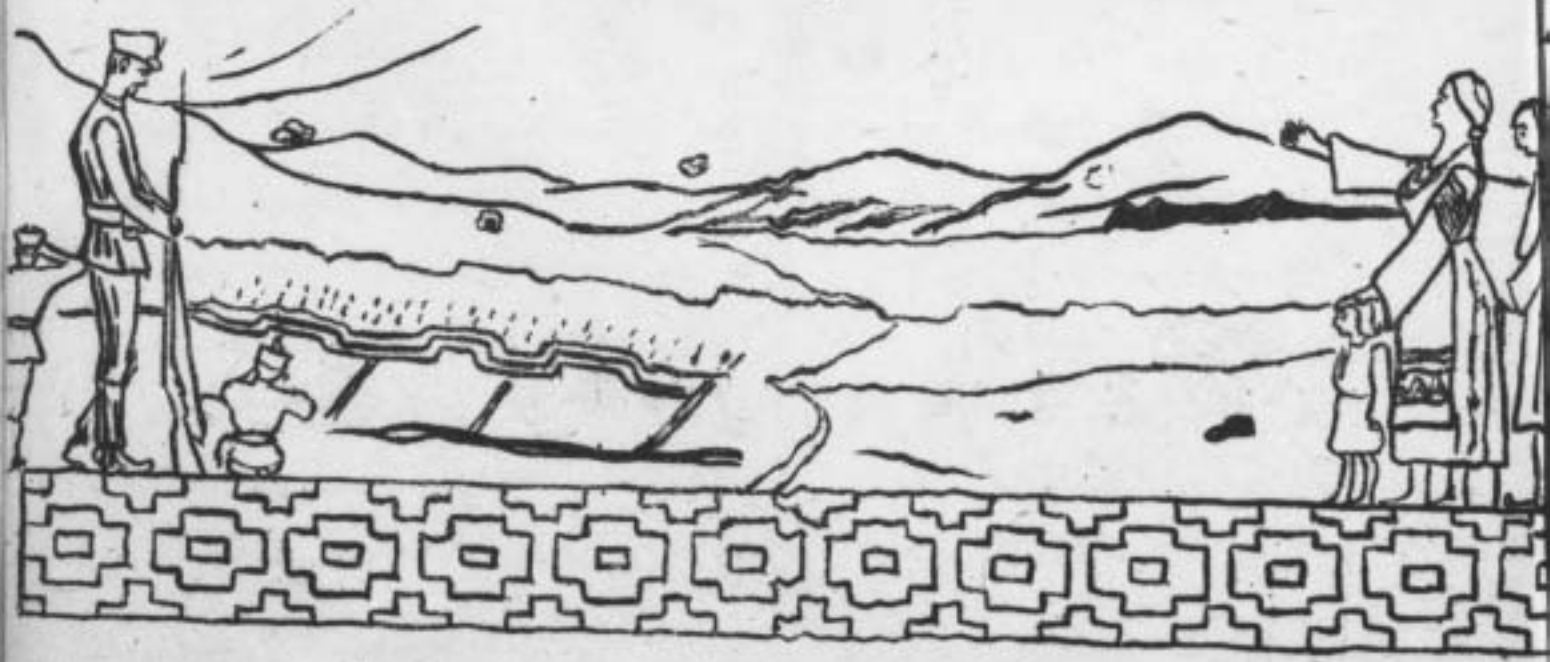
Нас ждуть, що знову ми прийдем
 На рідні села і міста,
 Що ми врямо з кароду свитан
 І Матір знімаю з хреста.

Нас ждуть в ярах і пущах гел
 Голодні й волі втікати
 І вже до цуркотів талемних
 Не прислухають са в ночи.

Нас ждуть по сторнах: бідрі браку
 І сматю, нас багучи у сні;
 Щоб знов в сльозах устони в раки
 І грузи гради нависні.

Нас ждуть в зеленій Буковині
 В Угорщині, в Галичині.
 На кожнім кроці України,
 Де тільки падає в борні.

Де впаде крові хор крапика
 Де тільки тільки стогин гуть,
 Вси, як дима одна, єдина,
 Нас ждуть.

Доклад

Української Бригади

Духови Шевченка

Не зми, тихим словом відсвятку-
 Українська Бригада в Києво-
 59-ту річницю і перед Лезе-
 ного Тараса Шевченка, - виснола
 в доторі та гроша концертна
 мін мисті.

Твороби обходи почалися для т. с. м.
 фактою прибрали селі доторного театру,
 фактою виставою: "Лазар Свобода" Шев-
 ка, яка була рівномасо премерою
 кі уроби нашого театру. Виконана
 же гарно та зі солідною підготовкою.
 ві доторній, нові сцени, нові артисти
 уроби, вкінці вперше у нашому
 торі випробадокений білошій зурт
 вми життя із хоробими снівами та
 залічу виконаннями нашими народ-
 ми палцями, - дали прилучом прав-
 во духову поживу та незбуваймо гарно
 робури бері.

З днем 2-ого марта почалися пооди-
 кі свата по відділам бригади в сі-

душомі, поразку:
 Для 2-ого с. м. концерті загаломого коша,
 3-ого і 4-ого с. м. концерта першого полка
 ніхоти, 5-ого і 6-ого с. м. концерти
 другого полка ніхоти, 7-ого с. м. кон-
 церті загаломого полка та козацькі
 сцені і вкінці 9-ого с. м. концерті про-
 дорвої сцені, саперської і промис.

Зауважуєт ся, - що усі згадані
 концерта відбулися в першій моті
 заходами і силами самого сцені-
 мства. "Наймеломні броби", сили
 українського селянства та робітництва,
 що по Тарасовому заповітови нішли
 фвеса кайдани і бороднес за правду
 як барні Ногої, Волоної і Великої
 Селі, перш хвилино відіхаві від
 Рідного Краю, - не забуду за свого
 Пророка і ми могли найкращими
 віддими докла Духови Шевченка.

Кожний концерт почався право-
 том про доторі Шевченкових ідей

для українського народу, з особливим
 угодженням українці хвали. Промов-
 лем: соа. Арма, соа Петраків, соа.
 Фредук, проф. Сковак, мр. Флем,
 проф. Котар та інші. Буковинський.
 Значно думка та роздуми в україн-
 і всім українцям національних, су-
 цинних і політичних ідей до національного
 революційного часу, - визначали в пер-
 шій мріі промова соа. Арма.

Із згоді трох стрілецьких
 хорів та хорів загальної коша музика
 та концертна тама відбулася після.

Хор загальної коши артистично зго-
 товний виконав під управлінням проф. Бі-
 зюка дуже удачно: «Влі горять» Вор-
 бішевського та ще деякі народні пісні.

Стрілецький хор м. Куртка першого
 полка безпечно утє в місяці під уні-
 версальною своєю керівництвом дирек-
 тора підхор. Курчанського П., виконав
 на концертах першого полка і предст-
 вилі соціалістична пісня із своєю бода-
 того репертуару, між котрих: «Ворна рече»
 Микевича, «Не впадайте низько духом»
 Стрілецькі пісні» Забувацького і інші.

Хор стрілецький другого полка ніко-
 артистично змалесні співав на обо-
 концертах другого п.п. під управ-
 лям. Рудика: «Влі рік мери», «Влі
 роже», «Сонце надзівало» та інші по-
 Колесні. Матеріал голосовий соа та
 дуже гарний; шкоро, що не зорвал
 зовсім його даватише.

Другий стрілецький хор, - се я
 загальної коши внаробагтися
 зразок смалесних хорів Гладкіх
 щали на три голоси без помочи
 кот під дирекцію проф. Комен-
 Ле з кот, а з музикальної душі
 Українця мшало проста а пудова
 гармонія нашими піснями. Співали: «Влі
 річме літ двісті», «Де Дніпро влі», та
 змалесні хвалили, що се співали
 не галицькі пумкари а козаки - му-
 лодці з вимовою сарку на Подкарпат-
 «Влі хви робили дуже гарне во-
 жикє на усіх присутних гарно ви-
 паче пісень, змалесні та вистрою гармоні-
 Обвізками дирекції та співали хай
 буде та будуче безумовно не перериває
 раз почати праці а даліше продовж

присурних з місць при звуках
Заквітчу:

По щирим та гарним кімцевим
словах своїх командантів, розкода-
лось домів стрілецьтво піднесене
на духу та підбадьорене до даль-
шої праці і боротьби зі злизне-
ною вірою в Бущуляну нашого
народа. -

Концерти в місті.

Концерти уладжені в честь
Забутогого Тараса для 13. і 14. с. а.
в гімнастичній салі Кім. Облокалого
були так для нас самих як і істо-
тих і німецьких гостай камня вали-
ми доказом живучости і неперемож-
ности самої національної ідїї.

Незважаючи на всякі хвилеві
незгодики, духовна сила нашого наро-
доте - не мале. На фоні сурасних
великих подій Шевченкова пісня
стала немов ювеліємшото і дорожньою
вальною серцю нім всім. У хвилях
випадків переживало уриво се народ
щойно розумів і цїнує своїх вєлаках

людин. А в слід за тим оздоро-
млює са і до нового падвану від-
дмує са.

Знаєши Шевченка для нас в
давньому минулому, яке влучно
схарактеризували: стар. Мацейко
і проф. Ш. Дудикевич у своїх про-
вах, ще враще оцінити даєт се,
коли зважимо на сурасний час.

Всякі відхилення від того
шляху, по якому кам велів іде
Шевченка, народ оцінює соого-
дно як національну зраду - а
знаєт, що Шевченкова пісня а-
рейшла уже у кров і душу наро-
да Шевченка прапор в літних скін-
руках - він непохитий.

Нам лишилось тільки одно: віри
у власні сили і працювати невто-
мі і безупинно в напрямку: "Обійми
брати мої наймелетшого брата".

В. Б. Микоїч слаботки любить се
погуті сили і культурні вартости
всїх нас як найбїльшого треба зра-
додути зрідти, щоб пускати їх
в життя.

Для прикладу - хор співоців, ак-
виступ зробив може ли не найса-
мостіше із всого вратчане. Він
звляв з себе не тільки одну торку
розрами, але що важтіше певний
раціонально-культурані здобуток.

Хор около 40 співоців і підетарани, со-
існо ватковатай, відскавав Лиселка:

Тя забіліли світи а потім, Веснакка'
лицо, карно і з серця. Хевгавані оми
ки були заслуженою нагородою так
зілану хороба як і його дірїектова
дээр. Курьлицькому за його так важну
гарну з висагдах працю.

Старманівский хор, акому прапало
вкочане самі історікї части програми,
нішот се вже від давна уоброю славою
в бригаді. Дієккі його голоси прегарні,
зімієт о звучі листів, слогів, певніа.
З окреми баси, мідкі і повні, за-
враншували мило хоробу цілість.

Вінні революціоні вайшов ілю-
нурого, хла сака комадуція незви-
гаило ігудла і потрібує хору від літ
зістіваного. Хор відзелтах Ковалів"
зробав найкраще власник із всіх

хоробах торок. Відскаванє було доско-
нале.. Хозакки відскавалі гарно, как
гелно було грохи за новілоке. Як
бачит са хор розбиває се забдаки
праці уїх членів і галанови дірї-
екта ре. Бодака, - дуже гарно.

Мімакий хор заслужує сем на
побру похвалу. З окрема клемитот
се празнанє панам, що після так
короткого ваткову відскаванє, за-
ковіт коппозиції Вербицького нез-
виратно вдатно і гарно.

Ету соловоких торок вибулаєт на
перше ніще т. сот. Ваткова. Голос
магкої краси, з широкот скален,
дуже добре орудуватаяй, слогот
словом дароватаяй усіна прикметая
що ухравляють до відомих висту-
пів. Еле пидай мене да ще над-
програмова торка вкличали самох
вратчань.

Сот. Пдима снівав добре. Голос
у нього кебудетаяй, слогот, збур-
най і широкій вкалі - віднай
вислого ваткову.

Проф. Турко окрипак-арнос-бранада

bigrab Veriots'a, Suite de Ballet - гарно, із відчуття і розуміння. Що го талант проявився се головало в ніжних, ліричних партіях.

'Кавказ' - декламація хор. Діючи з технічного боку виконали деякі патетичні жести і ті за галді, подекуди неоправдані алегорично була гарна, артистична, - однак її бракувало широти тону. Сюжетна техніка і акторський талант переполю в тім випадку декламатора зі школою дякують самого і поєми.

Позричу погину' віддеклямувала тина Мацейовичівна сукладично, спокійно, з відчуттям.

Як кінецьвий ерскі концерту живий образ: адопоза воскресаючої України. Образ викав довані ерскі-говно. Достаток молоді України вратала гарно. Осередня група байшла гроха хаотично, за мало зіндивідуалізована і архітектонічно впорядкована. Два крайні моменти, що покладено було в основу образу, а це момент піднятої екстази хоруж

моменту добою, - погредувала шупекою згармонізована. Зрештою франсія виходило велике і обрсам дуб прегарним завершено. Парасового Євара на далекий пусили, -

Будем Батьку пакувати
Доки живого люди,
Доки сонце з небя сая
Тече не забудуть.

Позір!

Хто хоче набути
по змиженій мімі
новий гвір
Волод. В'инницька
п.з.
"Відродження нації"
в трех томах
хай голосить ся чині скорше
в бібліотечі Др. Кр., де приймаєт ся заповлена.

Плюсква.

українська балада з 20 стол. В. Копача
(Готіновенд)

По береги надобилися гари нектаром
 Розливають сріблестую піну;
 Усі кригам, бо усі недаром
 Любили без гали свою Україну.
 А над усіми Василь зі Созани
 Кригав, трасути шаквою страшною:
 Гаразу огамане! Загора бій настане!
 Мої смертоном підуть всі до бою,
 Як тітки їм махали рукою!
 Як шарну, брацце, то геть на Лоскиске
 - Вирте! - дорога нам Сизюка!"
 А Гада привітлік Кригав гом:
 За мною! мого все возантєво як на воля
 Полах як у воду пропаде!^(всаде)
 Як на воля всаду, зайдю ляхів ззаду,
 Як рубача сталу, припру всіх до Салу,
 Як воля потислу, зажмелу за Віслу!"
 А Лисий Кевір до бою охочий
 Кригав: "Гей! за мною хто козиче хто!
 Мої соколка як падуть сивухи,
 Зідруть із ляхів гобора всі й козичи!"
 Висел Розсудливий вже грохе піддає

Місто, Гирі Кригав: "ходім підти!
 А в Буловинах, ще раз як застаю
 Відю до лаби цю Ляхам погану!"
 Білоше не мав воше сили кригави
 Дітки підперси голобу рукою
 Дівубес, як Засил зі Созани кудлатий
 Кригав і ви махувал шаквою страшною.
 В харани було, в уліно пов дубовія,
 Як вилетити matka і рожтє са пром.
 Поді гетомел вдарив по столі расовія
 Булавон і крикнув: "Гей слони! Добам!"
 Так всі стикло, зарав так під дручу:
 "Денар, а бату, що врєня пригоме,
 Що всі ми наем охоту і потучу;
 А в кого охота, тому й Бог поможє.
 Загора фанелюко заграюто гар патя,
 Поді із під стурди ме дії починаю
 Копер зі своїми колкани
 Ведучи острай настує на Віловинку -
 Засил зі Созани забере мамину
 І сталєвими шострами кудлатий
 Будє зі заду його спомогати.

Дамма на право ниде Лусий Кевар
 Через Стрілюська і буде здирата
 з полевих собак шкуру з людми з Дайде-
 Василь Розудивай пожега два загони ^{Грешар.}
 Хороброто Козацтва на перемину
 з Дакоста в двір, там є левійони
 у зловато у руки гравіку.
 Василь із Висоцька із двомя сотнями
 Віжоме забосцеля заходали з заду,
 За грати дві дімот са поміт хатана
 у тако рекає тамого на паду;
 Одна гасто ізловило Крисович залочу
 Яковь вейкато хотіла.
 А друга відібе нидиочу
 Кошб із Постаскє де настіла.
 Се тьял на завтра наші задери
 Се істат відваді казаринь.
 Завтра пер нашіі мести і карі!
 Земочил, братє, вижмал в лавочки кроти
 Закурим мюлотки в аскому пожері,
 Об лоди лавочки розібем окова !!

І доцмала уці кровю наші,
 Як у Сукони Кошес на Маїдани!
 Містку всім остро нам брахис до д
 Чорак декогран з вас лице побіліла
 Брагца! Лай вам крови сий образ ^{Грешар.}
 Ламе бетеря, як іт сам ринало
 В двір зострих оранатів вбандури
 До вей кроводни - саде вид schreib: прона
 І злов у кимнети гучно і гакірно ста
 Ві ялескал в руки і кривали: браво.
 А страх ітотел кривав: пароті прах
 Потім встав зза стола і вей повставали
 Віл приклав шабато і зостри вудина
 Заклав за нос - дзекотнула острою
 У голосно кривнул ті слова трибони:
 „Вотсе дозотруї!“
 „Згода“ - вей крикнули - „згода“
 „Підем на лавка вей кроводни!!“

Усім са від наших ворогів!

Лизме Богданов доситьно відозву, яку ополосим в Полощі про-
ри братівського університету, а з якої нам Українцям багато
чого можна навчитись:

„О гідність народу!“

А чин тужили і о що помилув гарачими словами, кривавими
мі сервіккан цілі покоління перед нами, це нам довелося
пачи і пережити. Ми стояли перед відвідалюстю викорінити
зло, яке нам переказали століття та літа дової неволи за троїма
мі душі. Нам треба думати над політменем дум, яке побіль-
є кордон, як тавот о тін внутрішнім лугнику, який знесе
чужі та злочинні насиди, що таким кудом вдали перед нами,
ми розвоює так систематично вшійтоване в нас нашими
обителями, устудило суроти великого героїства земляків, україн-
ного стільною любовю, одним кликом та цілю. Отже той,
о в імя своєї загуміркової та почтної милої висшости
менем кудая на братів з почтної ділощині, хто слидить і земі-
є у земляки з почтної ділощині злобу чи самолюбство, хто
здират раки початі з диявольської кузьні, той продовжує
мше роботу гнобителів, наймаєт са в службу Фридерика
Нагерики, яких більш перед нами сторожила. Різно захо-
вались наші ділякці в минулих літах неволи. В кожній було
ного недостат, всілякі ошибки та мило сего в кожній багато
вслуж, щирою труду та ревкої служби. Будим ми всі рівні
нашим докиженю і в безмірі нешаєт та в неперервним пік-

любавню далекосазних ідеалів. Кожда отже з наших дільниць
довинна вийти в себе, піднахувати свою совість, розслідати всі
її огристини з них, але також вийти зі себе, викоринити усе
що нас розривало і ділило, чи се було відрубкою гордостю по-
лими пучакою, чи також блудом, який в сурній спадщині
унадаючій вітчи пережив навіть грозу неволи, чи вкіпчи ку-
лем засіякми рукою гнобителів. Довинна далше вийти зі с-
щоде в однім єдинім зумелю вирівнати сили, закаланим
замахами ворогів, усунути каламуцтва, які паражали на ш-
нашу згоду і єдність.

Отже на кожній дільниці і на кожній половині гад
обов'язок, щоде відкрити в собі і дуси докрузи дільниці
їди, чи ке довіра, щоде відпихав усакі підшени і голо-
акі чи в писодисах чи на зборах розлагаються са, часом в
рній вірі, в ширіа або відумакім пересвідженю о висшо-
своєй дільниці, ро знова в злій вірі як проклята і отру-
духа неволею. Ми довинні буди братьки не тільки з'єднали
але також єдинокими, усунути усакі ке довіра і сварки між
дими, адих Бог получив, а люди і нещастя розділили, кидат
кшикі єднаня, згоди і уступства на вівтарі любови вітчи
щоби ми буди рівники у висшешеню і у відроджуючій пр-
так як буди ми зрівнакми в нужді.

Се є одинке народне становище вказане великою хвилі пост-
лаке відборачностью, але цілими гадарен вдало на рамена камол-
овалікми. У в імені свого кличи гаснуємо ті усі висковки,
акі кидают іскру краномі між нами краї, піддубаюто і розш-
раюто пеліто і урєвалююто розвірки роздерта а вживаюто

своїм нам дійсно подобалося, її перділа та мукі серця. У
 міка та рухи робили враження, що наємо перед собою дій
 артистку. Лиш одна у нї худа - слаба дикція. Таком м
 її був емпатичної мнї дещо за слабий. Кизар грає ви
 латоро. У нього добачуєть ся велику перфоюзність, яка перемка
 йому до бездоганного віддана ролі. Старий Киратаї зрозумі
 свою роль і віддав її гарно. Після також вийшла роль по
 рма Кизара. Турки видали дуже добре.

Друга вистава театру народна драма Гр. Цеглинської
 Кара совісди виставлена три рази випробована дуже гар
 Кезвирайко гарно вивазив ся кор. Б. в ролі Дрокопи. Згадавши
 вронить в цю свою душу. Грає бездоганно. Також роль Семена
 пала, відтак Заран, Марам, Марон та Дрожа. Малші Івань від
 свою роль добре; його свобода на сцені і відіграє хотай мало
 ролі вилікати вдоволяє публіки. Нього соді грає Борух
 Евоо і Цойна. Роль Василья видала найслабше і давали до
 до бажанна. На нашу думку до помилуєть ся в актори муси
 вийти в свою роль і не забуватися на сцені, а не як се
 бачили у Василья: воборити вперед ступочим, даче ступи
 аж надго дріжжурим голоом, відтак змінєть його намо на
 пийний звук шайого голому або киваєть на колах як на
 жинає, а отіма ходит як здорова молода модина. Ким
 шимк славо вийшла роль Гурка мотвника та Саф от
 ставника, у якого взагалі брак рухів і відповізнаї енергії до
 сї ролі.

Перетемка.

Купа Марта історична драма Шатковського. Виставлена
вперше перший раз дня 20.с.ч. повторена два рази. Роль Марта
виграла п. Б. із повним розумінням її, підкреслюючи усі
тонкі риси її оригінальної поведінки квітської сироти „га-
вниці“. Це вже не до шоб собі гра а продумане та архі-
тектурне живописство. Архитектурна техніка у п. Б. блага в засобах,
що до міміки, жестикуляції, як і самої інтонації. З окрема
якщо виходила постаць Марта в сцені душевного отищення її,
то із „негідниці-гарівниці“ народжується са кенов друга Марта,
як особленя чистої пощадної моралі і високої моралі у пос-
таті жінки-героїні, готової на смерть.... - Роль старої вояводо-
вниці з роду видана вдало, хоч була децю до-над бік
жестів п. Б. Через те саме її бачувало децю одні жести,
оглядів до що, яких від надам-вождями, а це і, вельми
роду зражені у погубу свої вєста і гордості та горимі
каждого мєста, треба сподіватись. Невська характеристика шк-
ли гри. - Пор. Р. в ролі вояводи грає знаменито. Директивно-
ркі, горді рухи - поже децю за легкі і тонкі, зважана на
їх вояводи - були найвишквітійші в цілій цюй грі. За мало
жестівно може вийти одна риса в характері вояводи - а це:
арець-ласун. У його догайні замислення вєсно було трюмки
кавової шорливості на шкodu старої романтки.
П. Б. як о. Дасфудіо дав зразок мистецької гри. Владний
жест бувди не опер са спокусі - увєселєня абсуртові. Пор. П.
в о. Дасфудіо аркий сіатєз шмерної природа і вєсно в о.
словіо крєданєтє, відтворив живий гай свадца - звірати в осоді

покаха-волокида, штига, інтриганка і злощинця. А проте в поєднанні вийшла симпатично і так природно покаже варту безбачливої природи. - Гарною була сама гра хор. Б. в ролі милого ідеаліста Романа. В таких саме ролях проявляє свою головку і талан хор. Б. Лише психологічні переходи зазнаються подекуди у грі із силою не дуже переконливою. Дещо із заходів німого вислову тут бракує. - Роль Дусаря відіграна на рівні вдало і живо.

Сама штука, хоч цілість пересічна, та зате мовнича і своїм історичним підкладом інтересна. Закінчення саме пошка авторови вибачає зважаючи сам історичний аспект а може тільки казочний сюжет. Гра артистів була в цілому знаменита і рабрююча з цікавістю нових вистав!

-6x-

З просвітного життя.

Звіт бібліотеки Просв. Кругу за місяці лютий і беріср. Стан бібліотеки з кінцем марта с.р. слідує:

українських книж.	652.	б	796.	арм.
німецьких	316.	б	323.	"
руських	158.	б	196.	"
чеських	46.	б	49.	"
польських	3.	б	3.	"

Разом є кни. 1177 б 1337 ар.

В лютий і марті придумо з того українських кни. 51. б 74. арм. руських 19. б 22. арм., німецьких 47, і польських 30. Разом арм. 147 книжок б 173. арм. іроніка. Книжки Кудобано, сам невідомо була доброю дару. У загальному стані бібліотеки містять се та бібліотека дубини гімназії в Симе в числі 415. книжок.

всього 95. старшин і 181. стрілець
 (ідеї.) Конедий з м. Відвоотська
 коней 20. ж. червоні і 10. ж. / стр. і стр.
 вбивці. Книжок вигулено за
 в'язки мотай і пари 2003, з того
 карман 663. а стр. і підписки. 1340.
 оклади за позичуваними книжками
 митило до каси відвоотської
 мотай 30 ж. 40 с., в парі 100 ж. 50 с.
 здох 142 ж. 90. сот. Книжок
 правлено у власній перекладі
 вквіт і закартах 3. стрілець: 248.
 здох митило місяць.

Відвоотська вигулена що дня
 в роз. 1-2. по м. Крім негідів і
 Кат. Пересілка обрешкених озна
 а в'язки 40. мотай. Діаго са
 веруває великий біак передов
 м української словниці та не
 історії України. Діаго просят
 на сін мотай усіх о доповіді
 відвоотці українськими в'язками.

За в'язкою курців в'язки.
 Дня 19. с.м. за в'язкою в'язки
 курс в'язки, який виг. 22. I. с.р.

в'язки: ас. Пересілка і ас. Куль
 мицький. Наука вигбула са в в'яз
 ласі в 48. днях по три години
 денно. На курс вписано са 73.
 стр., вигулено в неписані до
 новозорганізованого курсу ас. 2. ж. ж.
 21. с.р., виступило 13., до в'язки
 витривало 39. з добрим урядом.
 Дор. Пересілка подабав науку писаня
 і писаня, ас. Кульмицький ра-
 хунки а Крім того загальної в'яз-
 кової з науки географії і історії
 та історії природи. Курс повиком
 з загальною в'язкою вдовольняє
 так що урешки з хістком пошуку по-
 бирати науку на практичній розробці
 са курсу різного господарства.

Дня самого дня за в'язкою ас. в'яз-
 кової курс в'язки в 2. ж. ж., який
 виг. 20. II. м.р. в 90-ох лекціях.
 по 5. годів денно провадим са. Пав-
 лущик і са. Березицький. На
 курс записалося 37. учасників, -
 науку докінчило 28-ох, з яких 20.
 узяло зділтан до переходу на
 в'язки курс. Чиданя і писаня.

учив вт. Березницькій, рахунок, історію і географію України пер. Павличук. Курс сей убікрався чудовими усе ділами, надуть найкращими із усіх доведених вусів неграмотних.

Учнів сях курсів належало са добре призначе за іх невтомну і продуктивну працю.

Драматичні курси. Живу діяльність розвивали в сін місяці оба драматичні курси під проводом сєт. Корнє і хор. Хоминце. Виставлено "Процесовирі", "Ворожебит", "Рань Пинько", "Вихованець" усі до кількох разів з дуже гарною усе ділами.

Лист з Праги.

Прага. 25. т. 20.

Життя тут без нім живе та приємніше ніж в Сабі. Принаймні для мене, бо, що що їно не добрий час тут. Можливо, що се зміна воздуха так ділає, а з часом і тут життя здавати лєть се свужки та сіра.

Ходжу щодна до Укр. Клубу та питаю українську пресу, якої тут озліл..... бі столи "заложені відломками", строго довірених" комунікатів віденської Пресової Служби та обривки укр. Прапора з роудя 1919р. та Suisse-Orient / повлаб на всі азиках усе... мовити). Ходжу також на "верги сміху", які улаштовує "укр. Клуб" періодично в "Обескім домі" з обовязковими мєта від. моїх принаємів та своїхів на Україні і не на Україні сумі - взагалі як бачите а без нагнубу потонує у великоміському ру

Налучо однак гроші за Саблен, до сучаси великого віддаман
наш від Галичини та Відня, не вся наша преса тут доходить.
Між ними: "Вперед", "Ради", "Укр. Діляки", "Воли", "Перелому"
"Львівської доби", "Трактор", "Метри", "Світа дитини" та ще деяких зрід-
ку вже давно-давно не бачив. Будете ласкаві прийміть, го-
щирото подавою зверну. - Життя інтересую са еволюцією "соці-
алістичної", які думують серед невеличкої прасової комотії з дивним
згаром. Кожому на збірці і рефераті чутка соціалістичної
моді, де переважає настрої комуністичний, однак з широким
сферою ословою. Візьмо безкарно проголошувати ідеї кому-
нізму, реформізму, есерізму навіть есекізму. Кому "безкарно" го-
ва розумна думка переконає всю аудиторію і розумно виголо-
шувати реферат може все писати на оплески і не писати на оп-
роче - навіть..... після кабібалевських закликів: "робіть повстан-
ня жовто-лаків!" або розв'язаних остова, "поволи з революцією!"
"ей за десять літ буде вас на кві" "досить вже терпів, затежін
підлістє нове покоління борців".....

Взагалі як багато в нас жити варто, о скільки ро-
звиває са е на се гроші і о скільки нагде вкватуру. Бо гоу вкватуру
всакону, хоч не хоч тусить на ниг закватурувати се в укр.
моді та доселки розбивати склянки та фламки, розливати
го ете. - "Академічна громада" вже перейшла керуку ідеї
о молодого розвитку: еру спінаксово-економічну та задумуєт са
присутжикем до другої: ери уритування і притягання плеків
товариського життя. Жаль лише, що глеком товариства потя-
а але після конедоразових "заг. зборів", го пшійкати плеків

се їх агонією. - Ходячу тільки до обласної школи. Вру се пр
 ніром таблички мотелна до 20, калічасові, веского сісно
 са ухасніцтва. Холан така Бога і родитів, судяла аамів ар
 ересорів. Виросту на повіху нашої безгалакки у. Кар. Дёрн
 (не "Редублики"). Вношу подання до ч. Суаруна о посиду
 забордонних торговельних операціях і хоту бути його вірно
 одборкою.

Здоровья!

Бабівський

Від редакції.

Як нам доносили, наша газета в 9.-10.ч. "Голосу Тавора" н.ч. ч.ч.
 "Невгасимий ліхтарик на розум", у якій ми, руководячи лише добром
 загальної справи, відтворило сбалансировані думки Г.дра Стахури, кимані
 ти святотніа вечері, - мали підорвати його ставовсько на угорській зур
 як українського діака. Хеприємо нам, що воно аж так далеко ко
 селванці за собою погнало, Гімбівина, що знаємо н.дра Стахуру
 як дійсно заслужену людину на народній ниві і проти того як гро
 дама взагалі нікого не можемо мати, забувалимо однак, що м
 зважаєм наші святі національні обов'язки, співробітати се
 поглядівкура Стахури на справу будучим нашого краю.

Додаток

Комітет "Голосу Тавора" №13. місц./ можна дістати
 в цюкі 7 Кор. 50 сот. в обласній Трєсв. Кружка!
 Кудуйте українські книжки
 в крамниці Трєсв. Кружка!